Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. liepos 13 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Reglamentas (EB) Nr.°44/2001 – Jurisdikcija draudimo srityje – Nacionalinės teisės aktai, tam tikromis sąlygomis numatantys nukentėjusiojo asmens teisę tiesiogiai pareikšti ieškinį už įvykį atsakingo asmens draudikui – Jurisdikciją nustatanti sąlyga, dėl kurios susitarė draudikas ir žalą padaręs asmuo“

Byloje C-368/16

dėl *Højesteret* (Aukščiausiasis Teismas, Danija) 2016 m. birželio 20 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2016 m. liepos 6 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Assens Havn

prieš

Navigators Management (UK) Limited

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Vilaras, teisėjai M. Safjan (pranešėjas) ir D. Šváby,

generalinis advokatas Y. Bot,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Navigators Management (UK) Limited*, atstovaujamos *advokat* H. Nissen,

– Belgijos vyriausybės, atstovaujamos L. Van den Broeck ir J. Van Holm,

– Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos A. Rubio González ir A. Gavela Llopis,

– Europos Komisijos, atstovaujamos M. Heller ir L. Grønfeldt,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: danų.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42, klaidų ištaisymas OL L 290, 2014 10 4, p. 11) 13 straipsnio 5 punkto ir 14 straipsnio 2 punkto a papunkčio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Assens Havn* (Asenso uostas, Danija) ir draudimo bendrovės *Navigators Management (UK) Limited* (toliau –*Navigators Management*) ginčą dėl šioje bendrovėje apdraustu vilkiku Asenso uosto krantinės įrenginiams padarytos žalos atlyginimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Reglamentas Nr. 44/2001

3 Reglamento Nr. 44/2001 11 ir 13 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(11)

Jurisdikcijos taisyklės turi būti ypač nuspėjamos ir pagrįstos principu, pagal kurį jurisdikcija paprastai priklauso nuo atsakovo gyvenamosios vietos, ir šiuo pagrindu jurisdikcija turi būti visada prieinama, išskyrus keletą aiškiai nustatytų situacijų, kuriose bylinėjimosi objektas arba šalių autonomija pateisinama kaip kitokia susijusi aplinkybė. <…>

<…>

(13) Kalbant apie draudimo, vartotojų ir darbo sutartis, silpnesniąją šalį turėtų ginti palankesnės tokios šalies interesams jurisdikcijos taisyklės nei bendrosios taisyklės.“

4 8–14 straipsniuose, kurie yra šio reglamento II skyriaus 3 skirsnyje „Jurisdikcija bylose, susijusiose su draudimu“, išdėstytos draudimo srityje taikytinos jurisdikcijos taisyklės.

5 Reglamento 8 straipsnyje nustatyta:

„Bylose, susijusiose su draudimu, jurisdikcija nustatoma pagal šį skirsnį, nepažeidžiant 4 straipsnio ir 5 straipsnio 5 punkto.“

6 Reglamento Nr. 44/2001 9 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Draudikui, nuolat gyvenančiam ar kurio verslo vieta yra valstybėje narėje, bylą galima iškelti:

a) valstybės narės, kurioje yra jo nuolatinė gyvenamoji ar verslo vieta, teismuose arba

b) kitoje valstybėje narėje, jeigu ieškinius pateikia draudėjas, apdraustasis arba naudos gavėjas, ieškovo nuolatinės gyvenamosios vietos teismuose; <…>

<…>

7 Šio reglamento 10 straipsnyje nustatyta:

„Byla, susijusi su atsakomybės arba nekilnojamojo turto draudimu, draudikui taip pat gali būti iškelta vietos, kurioje įvyko žalingas [žalą sukėlęs] įvykis, teismuose. Ši nuostata taip pat taikoma ir tuomet, kai kilnojamasis ir nekilnojamasis turtas yra nurodyti vienoje draudimo sutartyje ir kai abiejų rūšių turtui žalą padaro tas pats įvykis.“

8 Reglamento Nr. 44/2001 11 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„8, 9 ir 10 straipsniai taikomi nukentėjusiosios šalies draudikui tiesiogiai iškeltoms byloms, jeigu tokios tiesioginės bylos yra leidžiamos.“

9 To paties reglamento 13 straipsnyje numatyta:

„Šio skirsnio nuostatų galima nesilaikyti tik pagal susitarimą, kuris:

<…>

2) leidžia draudėjui, apdraustajam arba naudos gavėjui kelti bylą kituose teismuose, nei nurodyti šiame skirsnyje; arba

3) sudaromas tarp draudėjo ir draudiko, kurių abiejų nuolatinė gyvenamoji arba gyvenamoji vieta sutarties sudarymo metu yra toje pačioje valstybėje narėje, ir kuris tos valstybės narės teismams suteikia jurisdikciją, netgi jei žalingas [žalą sukėlęs] įvykis įvyktų užsienyje, jeigu toks susitarimas neprieštarauja minėtos valstybės įstatymams; arba

<…>

5) yra susijęs su draudimo sutartimi, sudaryta dėl vienos ar daugiau 14 straipsnyje nustatytų rizikos rūšių.“

10 Reglamento Nr. 44/2001 14 straipsnyje nustatyta:

„13 straipsnio 5 dalyje minimos rizikos rūšys yra šios:

1) visų rūšių nuostoliai arba žala, kuriuos patiria:
   a) jūroje plaukiojantys laivai, vandenyje arba atviroje jūrose esantys įrenginiai arba orlaiviai, kylančios iš pavojų, susijusių su jų naudojimu komerciniams tikslams;

<…>

2) visų rūšių atsakomybė, kita nei atsakomybė už keleivių kūno sužalojimą arba jų bagažo praradimą ar sugadinimą:
   a) kuri atsiranda dėl 1 dalies a punkte nurodytų laivų, įrenginių arba orlaivių naudojimo arba eksploatacijos, jeigu valstybė, kurioje tokie orlaiviai yra registruoti, nedraudžia sudaryti susitarimų dėl tokios rizikos draudimo jurisdikcijos;

<…>“

11 Šio reglamento 23 straipsnio „Susitarimas dėl jurisdikcijos“, kuris yra to paties II skyriaus 7 skirsnyje, 1 ir 5 dalyse nustatyta:

„1. Jeigu šalys, kurių vienos arba daugiau nuolatinė gyvenamoji vieta yra valstybėje narėje, yra susitarusios, kad valstybės narės teismas arba teismai turi jurisdikciją spręsti bet kuriuos ginčus, kilusius arba galinčius kilti dėl konkrečių teisinių santykių, minėtas teismas arba minėti teismai turi jurisdikciją. Tokia jurisdikcija yra išimtinė, jeigu šalys nebuvo susitarusios kitaip. Toks jurisdikciją suteikiantis susitarimas:

a) priimamas arba paliudijamas raštu; arba

b) priimamas tokia forma, kuri atitinka šalių tarpusavyje nustatytą praktiką; arba

c) tarptautinės prekybos arba komercijos srityje priimamas tokia forma, kuri atitinka panaudojimą, apie kurį šalys žino arba turėjo žinoti, ir kurį tokioje prekyboje arba komercijoje plačiai žino ir vykdo sutarčių, susijusių su konkrečia prekyba arba atitinkama komercija, šalys.

<…>

5. Susitarimai arba jurisdikciją suteikiančio turto patikėjimo dokumento nuostatos neturi teisinės galios, jeigu jie prieštarauja 13, 17 arba 21 straipsniui arba jeigu teismai, kurių jurisdikcija juose nenumatyta, turi išimtinę jurisdikciją pagal 22 straipsnį.“

12 Reglamentas Nr. 44/2001 yra panaikintas pagal 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1) 80 straipsnį. Tačiau pagal šio reglamento 81 straipsnio antrą pastraipą jis taikomas tik nuo 2015 m. sausio 10 d.

EB ir Danijos susitarimas

13 2005 m. spalio 19 d. Briuselyje pasirašytu Europos bendrijos ir Danijos Karalystės susitarimu dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo bei vykdymo (OL L 299, 2005, p. 62, toliau – EB ir Danijos susitarimas), kuris Bendrijos vardu buvo patvirtintas 2006 m. balandžio 27 d. Tarybos sprendimu 2006/325/EB (OL L 120, 2006, p. 22), siekiama Reglamento Nr. 44/2001 nuostatas ir jo įgyvendinimo priemones taikyti Europos Sąjungos ir Danijos Karalystės santykiams. Remiantis šio susitarimo 12 straipsnio 2 dalimi, jis įsigaliojo 2007 m. liepos 1 d. (OL L 94, 2007, p. 70).

14 EB ir Danijos susitarimo preambulėje nurodyta:

„<…>

manydamos, kad Europos [Sąjungos] Teisingumo Teismas turėtų turėti jurisdikciją tomis pačiomis sąlygomis priimti preliminarius nutarimus Danijos teismo arba specializuotojo teismo iškeltais šio Susitarimo galiojimo ir išaiškinimo klausimais ir kad dėl to Danijos teismai ir specializuotieji teismai tomis pačiomis sąlygomis kaip kitų valstybių narių teismai turėtų prašyti priimti preliminarius nutarimus dėl Reglamento Nr. 44/2001 ir jo įgyvendinimo priemonių išaiškinimo,

<…>“

15 EB ir Danijos susitarimo 2 straipsnio „Jurisdikcija ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimas ir vykdymas“ 1 dalyje numatyta:

„[Reglamento Nr. 44/2001], kuris pridedamas prie šio Susitarimo ir yra neatsiejama jo dalis, nuostatos kartu su jo įgyvendinimo priemonėmis, priimtomis pagal to reglamento 74 straipsnio 2 dalį ir – kalbant apie įgyvendinimo priemones, priimtas įsigaliojus šiam Susitarimui, – Danijos [Karalystės] įgyvendintomis, kaip nurodyta šio Susitarimo 4 straipsnyje, ir priemonėmis, priimtomis pagal reglamento 74 straipsnio 1 dalį, yra pagal tarptautinę teisę taikomos [Europos Sąjungos] ir Danijos [Karalystės] santykiams.“

16 EB ir Danijos susitarimo 6 straipsnio „Europos [Sąjungos] Teisingumo Teismo jurisdikcija dėl Susitarimo aiškinimo“ 1 dalyje numatyta:

„Danijos teisme nagrinėjamoje byloje iškilus klausimui dėl šio Susitarimo galiojimo arba aiškinimo, tas teismas prašo Teisingumo Teismą dėl jo priimti nutarimą, kada tokiomis pačiomis sąlygomis kitos Europos Sąjungos valstybės narės teismas turėtų taip daryti dėl [Reglamento Nr. 44/2001] ir šio Susitarimo 2 straipsnio 1 dalyje nurodytų jo įgyvendinimo priemonių.“

Danijos teisė

17 *Forsikringsaftalelov* (Danijos draudimo sutarčių įstatymas) 95 straipsnyje numatyta:

„1. Nustačius draudėjo atsakomybę nukentėjusiajai šaliai ir kompensacijos dydį, nukentėjusioji šalis pagal subrogaciją įgyja teises, kurias draudėjas turi bendrovės atžvilgiu, tiek, kiek jo reikalavimas nebuvo patenkintas.

2. Be to, nukentėjusiajai šaliai pagal subrogaciją pereina draudėjo reikalavimas bendrovės atžvilgiu, jeigu nukentėjusiosios šalies reikalavimui dėl kompensacijos turi įtakos draudėjo likvidavimas, bankrotas, su kreditoriais sudaryta taikos sutartis ar skolos grąžinimo termino pakeitimas. Tiek, kiek nukentėjusiosios šalies reikalavimas lieka nepatenkintas, visas kompensacijos reikalavimas gali būti pateiktas bendrovei. Pirmame sakinyje aprašytais atvejais bendrovė privalo per protingą terminą pranešti draudėjui, kad jai pateiktas kompensacijos reikalavimas.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

18 2007 m. rudenį pagal Švedijos teisę įsteigta bendrovė *Skåne Entreprenad Service AB* (toliau – *Skåne Entreprenad*) gabeno cukrinius runkelius į gamyklą *Nykøbing Falster* (Danija). Dalis runkelių buvo gabenama laivu iš Asenso į Nakskovą (Danija). Šiai kelionei *Skåne Entreprenad* frachtavo kelis vilkikus ir baržas, tarp jų – vilkiką „Sea Endeavour I“, ir šiuo tikslu apdraudė atsakomybę bendrovėje *Navigators Management*.

19 Draudimo polise, be kita ko, buvo tokia sąlyga:

„Teisės ir jurisdikcijos pasirinkimas Ši draudimo sutartis reglamentuojama ir aiškinama pagal Anglijos ir Velso teisę; abi šalys sutaria, kad išimtinę jurisdikciją turi Anglijos ir Velso teismai.“

20 *Navigators Management* draudimo taisyklėse taip pat nustatyta:

„7. Taikytina teisė, ginčo atveju taikoma procedūra ir ginčų sprendimas Ši draudimo sutartis reglamentuojama ir aiškinama pagal Anglijos teisę. Sutarčiai visų pirma taikomas iš dalies pakeistas 1906 m. Jūrinio draudimo įstatymas ir jo nuostatos laikomos draudimo sutarties dalimi. Šiai draudimo sutarčiai ir visiems dėl jos kylantiems ar su ja susijusiems ginčams taip pat taikoma išimtinė [*High Court of Justice (England & Wales)*] (Londonas, Jungtinė Karalystė) jurisdikcija.“

21 2007 m. lapkričio 24 d. vilkikui *Sea Endeavour I* įplaukiant į Asenso uostą buvo apgadinti krantinės įrenginiai. Pagrindinės bylos šalys nesutaria dėl to, kaip atsirado apgadinimų ir kas už juos atsakingas.

22 Kadangi *Skåne Entreprenad* buvo pradėta bankroto procedūra, *Assens Havn* pareiškė ieškinį *Sø- og Handelsretten* (Jūrų ir komercinių bylų teismas, Danija) tiesiogiai *Navigators Management*, kaip bendrovei, kuri apdraudė žalą tariamai padariusios šalies atsakomybę, prašydamas iš šios bendrovės priteisti 1 310 536 Danijos kronų (DKK) (maždaug 176 270 eurų) kompensaciją už minėtą žalą.

23 Išnagrinėjęs jurisdikcijos klausimą pagal atskirą procedūrą, šis teismas 2014 m. gruodžio 22 d. sprendimu atmetė ieškinį kaip neteismingą Danijos teismams, motyvuodamas tuo, kad draudimo sutarties šalių numatyta jurisdikciją nustatanti sąlyga galioja nukentėjusiajai šaliai. *Assens Havn* dėl šio sprendimo pateikė apeliacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

24 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, pagrindinis klausimas yra tai, ar *Assens Havn*, kuris pagal Draudimo sutarčių įstatymo 95 straipsnio 2 dalį turi teisę pareikšti ieškinį tiesiogiai žalą padariusio asmens draudikui, remiantis Reglamento Nr. 44/2001 13 straipsnio 5 punktu, siejamu su šio reglamento 14 straipsnio 2 punkto a papunkčiu, yra saistomas jurisdikciją nustatančios sąlygos, kuri numatyta *Skåne Entreprenad* ir *Navigators Management* sudarytoje draudimo sutartyje. Jeigu į šį klausimą būtų atsakyta teigiamai, reikėtų pripažinti, kad *Sø- og Handelsretten* (Jūrų ir komercinių bylų teismas) turėjo teisę atmesti *Assens Havn* ieškinį.

25 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad pagal Danijos teisę nukentėjusioji šalis iš principo negali pareikšti ieškinio tiesiogiai žalą padariusio asmens draudikui, tačiau Draudimo sutarčių įstatymo 95 straipsnyje toks ieškinys leidžiamas, pavyzdžiui, draudėjui bankrutavus, kaip ir buvo nagrinėjamu atveju.

26 Šiomis aplinkybėmis *Højesteret* (Aukščiausiasis Teismas; Danija) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Reglamento Nr. 44/2001 13 straipsnio 5 punktą, siejamą su 14 straipsnio 2 punkto a papunkčiu, reikia aiškinti kaip reiškiančius, kad nukentėjusioji šalis, kuriai pagal nacionalinę teisę leidžiama pareikšti ieškinį tiesiogiai bendrovei, suteikusiai draudiminę apsaugą asmeniui, padariusiam žalą, pagal šio reglamento 13 straipsnio 5 punktą, siejamą su 14 straipsnio 2 punkto a papunkčiu, yra saistoma draudiko ir draudėjo teisėtai numatytos jurisdikciją nustatančios sąlygos?“

Dėl prejudicinio klausimo

27 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Reglamento Nr. 44/2001 13 straipsnio 5 punktą, siejamą su šio reglamento 14 straipsnio 2 punkto a papunkčiu, reikia aiškinti taip, kad nukentėjusioji šalis, kuriai leidžiama pareikšti ieškinį tiesiogiai asmens, padariusio jai žalą, draudikui, gali būti saistoma jurisdikciją nustatančios sąlygos, kurią numatė tas draudikas ir žalą padaręs asmuo.

28 Siekiant atsakyti į šį klausimą, reikia atsižvelgti į Reglamento Nr. 44/2001 II skyriaus 3 skirsnio nuostatų sistemą ir jomis siekiamus tikslus.

29 Šiuo klausimu primintina, kad Reglamento Nr. 44/2001 II skyriaus 3 skirsnyje įtvirtinta savarankiška teismų jurisdikcijos draudimo srityje nustatymo sistema (šiuo klausimu žr. 2005 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Société financière et industrielle du Peloux*, C-112/03, EU:C:2005:280, 29 punktą).

30 Kaip ir byloms, susijusioms su darbuotojais ir vartotojais, draudimo byloms būdinga tam tikra nevienoda šalių padėtis (šiuo klausimu žr. 2005 m. gegužės 26 d. Sprendimo *GIE Réunion européenne ir kt.*, C-77/04, EU:C:2005:327, 22 punktą), kurią Reglamento Nr. 44/2001 II skyriaus 3 skirsnio 8 straipsnyje išdėstytomis taisyklėmis siekiama ištaisyti, numatant silpnesniosios šalies interesams palankesnes nei bendrosios jurisdikcijos taisykles (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Vorarlberger Gebietskrankenkasse*, C-347/08, EU:C:2009:561, 40 punktą).

31 Visų pirma, šios nuostatos palengvina nuo apdraustos žalos nukentėjusios šalies padėtį, nes ji gali pareikšti ieškinį atitinkamam draudikui vietos, kurioje įvyko žalą sukėlęs įvykis, teisme, jeigu nacionalinėje teisėje numatytas toks tiesioginis ieškinys.

32 Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš šio sprendimo 24 ir 25 punktų, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuris turi aiškinti savo šalies nacionalinę teisę, mano, kad pagrindinėje byloje taikytino Draudimo sutarčių įstatymo 95 straipsnio 2 dalis numato nukentėjusiajai šaliai teisę pareikšti draudikui tiesioginį ieškinį, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 44/2001 11 straipsnio 2 dalį.

33 Dėl to, ar susitarimu dėl jurisdikcijos galima remtis prieš nukentėjusiąją šalį, viena vertus, pažymėtina, kad pagal Reglamento Nr. 44/2001 13 straipsnio 5 punktą, siejamą su jo 14 straipsnio 2 punkto a papunkčiu, tokiu susitarimu galima nukrypti nuo šio reglamento 3 skirsnio nuostatų, visų pirma draudimo sutarčių, pagal kurias apdraudžiama visa atsakomybė, kylanti iš laivų naudojimo ar eksploatavimo, atveju.

34 Kita vertus, nėra abejonių, kad Reglamento Nr. 44/2001 11 straipsnio 2 dalis, kurioje numatyta, jog šio reglamento 8–10 straipsnių nuostatos taikomos, kai nukentėjusioji šalis pareiškia ieškinį tiesiogiai draudikui, neapima šio reglamento 13 ir 14 straipsnių, taigi ir prorogacinių susitarimų dėl jurisdikcijos.

35 Taigi iš Reglamento Nr. 44/2001 II skyriaus 3 skirsnio nuostatų neišplaukia, kad susitarimu dėl jurisdikcijos galima remtis prieš nukentėjusiąją šalį.

36 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau pažymėjo, kad draudimo srityje prorogacinis susitarimas dėl jurisdikcijos turi visiškai atitikti ekonomiškai silpnesnio asmens apsaugos tikslą (šiuo klausimu žr. 2005 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Société financière et industrielle du Peloux*, C-112/03, EU:C:2005:280, 31 punktą).

37 Taigi, Reglamento Nr. 44/2001 13 straipsnyje pateiktas išsamus sąrašas atvejų, kai šalys gali nukrypti nuo šio reglamento II skyriaus 3 skirsnyje nustatytų taisyklių.

38 Be to, kaip numatyta šio reglamento 23 straipsnio 5 dalyje, susitarimai dėl jurisdikcijos neturi galios, jeigu jie prieštarauja minėto 13 straipsnio nuostatoms. Iš tų nuostatų matyti, kad šis reglamentas įtvirtina sistemą, pagal kurią nuostatų dėl jurisdikcijos draudimo srityje išimtys yra aiškinamos siaurai (pagal analogiją žr. 2005 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Société financière et industrielle du Peloux*, C-112/03, EU:C:2005:280, 31 punktą).

39 Be to, konstatuotina, kad nuo apdraustos žalos nukentėjusios trečiosios šalies padėtis yra dar labiau nutolusi nuo sutartinių santykių, kylančių iš susitarimo dėl jurisdikcijos, nei apdrausto naudos gavėjo, kuris neišreiškė aiškaus sutikimo dėl šio susitarimo, padėtis, aprašyta 2005 m. gegužės 12 d. Sprendime *Société financière et industrielle du Peloux* (C-112/03, EU:C:2005:280).

40 Taigi reikia pripažinti, kad draudiko ir draudėjo numatyta jurisdikciją nustatanti sąlyga negali trukdyti nuo apdraustos žalos nukentėjusiai šaliai pareikšti ieškinį tiesiogiai draudikui vietos, kurioje įvyko žalą sukėlęs įvykis, teisme, kaip nurodyta šio sprendimo 31 punkte, arba šios nukentėjusios šalies gyvenamosios (buveinės) vietos teisme – šią galimybę Teisingumo Teismas patvirtino savo 2007 m. gruodžio 13 d. Sprendime *FBTO Schadeverzekeringen* (C-463/06, EU:C:2007:792, 31 punktas).

41 Iš tiesų pripažinus, kad remiantis Reglamento Nr. 44/2001 13 ir 14 straipsnių nuostatomis numatytos jurisdikciją nustatančios sąlygos yra privalomos ir nukentėjusiosioms šalims, gali būti pažeistas pagal šio reglamento II skyriaus 3 skirsnį siekiamas tikslas ginti ekonomiškai ir teisiškai silpnesnę šalį (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Vorarlberger Gebietskrankenkasse*, C-347/08, EU:C:2009:561, 40 punktą).

42 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Reglamento Nr. 44/2001 13 straipsnio 5 punktą, siejamą su šio reglamento 14 straipsnio 2 punkto a papunkčiu, reikia aiškinti taip, kad nukentėjusioji šalis, turinti teisę pareikšti tiesioginį ieškinį jai žalą padariusio asmens draudikui, nėra saistoma to draudiko ir to asmens numatytos jurisdikciją nustatančios sąlygos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

43 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 13 straipsnio 5 punktą, siejamą su šio reglamento 14 straipsnio 2 punkto a papunkčiu, reikia aiškinti taip, kad nukentėjusioji šalis, turinti teisę pareikšti tiesioginį ieškinį jai žalą padariusio asmens draudikui, nėra saistoma to draudiko ir to asmens numatytos jurisdikciją nustatančios sąlygos.

Parašai.